

კანონის იმ მუხლის მოქმედი რედაქცია, რომლებშიც შედის ცვლილება

მუხლი 8¹. საპროკურორო საბჭო

1. საქართველოს პროკურატურის დამოუკიდებლობისა და გამჭვირვალობის უზრუნველყოფისა და მისი ფუნქციების ეფექტიანად შესრულების მიზნით საქართველოს იუსტიციის სამინისტროსთან იქმნება დამოუკიდებელი კოლეგიური ორგანო საპროკურორო საბჭო.

2. საპროკურორო საბჭო შედგება შემდეგი 15 წევრისაგან:

ა) იუსტიციის მინისტრი - საპროკურორო საბჭოს თავმჯდომარე;

ბ) საპროკურორო საბჭოს 8 წევრი, რომლებსაც ირჩევს საქართველოს პროკურორთა კონფერენცია ამ კანონის 8² მუხლით დადგენილი წესით და რომელთა ერთი მეოთხედი მაინც არის განსხვავებული სქესის;

გ) საქართველოს პარლამენტის 2 წევრი, რომელთაგან ერთს თავის წევრთაგან ირჩევს საპარლამენტო უმრავლესობა, ხოლო მეორეს, იმ წევრთაგან, რომლებიც არ შედიან საპარლამენტო უმრავლესობაში, ირჩევენ უმრავლესობის გარეთ მყოფი პარლამენტის წევრები საქართველოს პარლამენტის რეგლამენტით დადგენილი წესით;

დ) საპროკურორო საბჭოს 2 წევრი, რომლებსაც საერთო სასამართლოების მოსამართლეთაგან, რომლებსაც აქვთ საერთო სასამართლოების მოსამართლედ მუშაობის არანაკლებ 5 წლიანი გამოცდილება, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს რეგლამენტით დადგენილი წესით, ირჩევს საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო;

ე) საპროკურორო საბჭოს 2 წევრი, რომლებსაც საქართველოს პარლამენტის რეგლამენტით დადგენილი წესით, სრული შემადგენლობის უმრავლესობით, ირჩევს საქართველოს პარლამენტი. კანდიდატები შეირჩევიან საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს წევრობის კანდიდატების შერჩევისათვის „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 47-ე მუხლის მე-5 და მე-6 პუნქტებით დადგენილი პირობებითა და წესით.

3. ამ მუხლის მე-2 პუნქტის „ბ“ - „ე“ ქვეპუნქტებში მითითებული პირების უფლებამოსილების ვადაა 4 წელი. თუ ამ ვადის გასვლამდე „ბ“ ქვეპუნქტში მითითებულმა პირმა 8² მუხლის მე-7 პუნქტში მითითებული რომელიმე თანამდებობა დაიკავა, მას შეუწყდება საპროკურორო საბჭოს წევრის უფლებამოსილება, ხოლო თუ მას ამ ვადის გასვლამდე სამსახურებრივი უფლებამოსილება შეუწყდა, მისი საპროკურორო საბჭოს წევრად დარჩენის ან საბჭოს წევრობისგან გათავისუფლების საკითხს წყვეტს საპროკურორო საბჭო. „გ“ და „დ“ ქვეპუნქტებში მითითებულ პირებს საპროკურორო საბჭოს წევრობა ვადამდე შეუწყდებათ მათი სამსახურებრივი უფლებამოსილების შეწყვეტისთანავე. „ბ“ - „ე“ ქვეპუნქტებში მითითებული პირები მოქმედებენ თავიანთი პირადი პასუხისმგებლობით და არ არიან ანგარიშვალდებულნი მათი ამრჩევი ორგანოს წინაშე. დაუშვებელია მათზე რაიმე სახის ზეგავლენის განხორციელება.

4. ამ მუხლის მე-2 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული საპროკურორო საბჭოს წევრი შეიძლება იყოს პროკურორი ან საქართველოს პროკურატურის გამომძიებელი, რომელსაც აქვს იურისტად მუშაობის არანაკლებ 5-წლიანი გამოცდილება, მათ შორის, პროკურორად ან საქართველოს პროკურატურის გამომძიებლად მუშაობის არანაკლებ 3-წლიანი გამოცდილება.

5. საპროკურორო საბჭოს წევრები საპროკურორო საბჭოს წევრობისთვის ანაზღაურებას არ ღებულობენ.

6. საპროკურორო საბჭოს უფლებამოსილებაა:

ა) თავისი კომპეტენციის ფარგლებში მთავარი პროკურორის კანდიდატურის დამტკიცება;

ბ) ამ კანონის 9² მუხლით დადგენილი წესით საგანგებო (ad hoc) პროკურორის დანიშვნა;

გ) მთავარი პროკურორის მიერ დანაშაულის ჩადენის შესახებ დასაბუთებული ვარაუდის არსებობის შემთხვევაში, საგანგებო (ad hoc) პროკურორის დასკვნის დამტკიცება და თავისი კომპეტენციის ფარგლებში საქართველოს პარლამენტისთვის მთავარი პროკურორის თანამდებობიდან გათავისუფლების შესახებ წარდგინებით მიმართვა;

დ) მთავარი პროკურორისა და მისი მოადგილეების მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების განხორციელება;

ე) დისციპლინური სახდელის გამოყენების საკითხების გადაწყვეტა საპროკურორო საბჭოს წევრის მიმართ, რომელიც ამ კანონით დადგენილი წესით პროკურორთა კონფერენციის მიერ არის არჩეული;

ვ) ექვს თვეში ერთხელ მაინც, ხოლო საპროკურორო საბჭოს წევრთა უმრავლესობის გადაწყვეტილებით - დაუყოვნებლივ, პროკურატურის ორგანოთა საქმიანობის შესახებ მთავარი პროკურორის/მთავარი პროკურორის მოადგილის ანგარიშის მოსმენა, რომელიც შეეხება დანაშაულთან ბრძოლის პოლიტიკას, სტატისტიკურ მაჩვენებლებს, სამართალწარმოების პროცესში ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებების დაცვის მდგომარეობას, მაღალი საზოგადოებრივი ინტერესის მქონე საკითხებს, პროკურატურის საქმიანობის პრიორიტეტულ მიმართულებებს, პროკურორთა პროფესიული გადამზადებისა და განვითარების პროგრამებს და არ მოიცავს კონკრეტული სისხლის სამართლის საქმის გამოძიებასთან, სასამართლო განხილვასთან ან/და საქმის ცალკეულ გარემოებებთან დაკავშირებულ საკითხებს;

ზ) ამ პუნქტის „ვ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ საკითხებზე რეკომენდაციების შემუშავება და მთავარი პროკურორისთვის წარდგენა;

თ) მთავარი პროკურორისთვის რეკომენდაციების წარდგენა სისხლის სამართლის პოლიტიკასთან დაკავშირებით, ასევე, პროკურატურის საქმიანობასთან დაკავშირებულ ისეთ სამართლებრივ საკითხებზე, რომლებიც მნიშვნელოვანია სამართლის განვითარებისა და ერთგვაროვანი პრაქტიკის ჩამოყალიბებისათვის;

ო) გადაწყვეტილების მიღება ამ მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებულ საკითხზე.

7. საპროკურორო საბჭო პროკურატურის მუშაკთა საპროკურორო და საგამოძიებო უფლებამოსილების განხორციელების პროცესში არ ერევა.

8. საპროკურორო საბჭო იკრიბება ექვს თვეში ერთხელ მაინც იუსტიციის მინისტრის მოწვევით, ან საბჭოს წევრთა სრული შემადგენლობის ერთი მესამედის მოთხოვნით, რაც დაუყოვნებლივ უნდა შესრულდეს. საპროკურორო საბჭო უფლებამოსილია შეუდგეს მუშაობას, თუ სხდომას ესწრება საბჭოს სრული შემადგენლობის ნახევარზე მეტი.

9. თუ ამ კანონის რომელიმე დებულებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, საპროკურორო საბჭოს გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას მხარს დაუჭერს სხდომაზე დამსწრე საბჭოს წევრთა უმრავლესობა.

10. თუ საპროკურორო საბჭოს მიერ საქმის განხილვის შედეგად დადასტურდება მთავარი პროკურორის მიერ დისციპლინური გადაცდომის ჩადენა, საპროკურორო საბჭო იღებს გადაწყვეტილებას მთავარი პროკურორისათვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრების შესახებ. მთავარი პროკურორის მიმართ შეიძლება გამოყენებულ იქნეს მხოლოდ ამ კანონის 38-ე მუხლის მე-5 პუნქტის „ბ“ და „დ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დისციპლინური სახდელები. ამასთანავე, „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური სახდელის დაკისრება ხდება ამ კანონის 9² მუხლის მე-13 პუნქტით დადგენილი წესით,

11. თუ საპროკურორო საბჭოს მიერ საქმის განხილვის შედეგად დადასტურდება მთავარი პროკურორის მოადგილის მიერ დისციპლინური გადაცდომის ჩადენა, საპროკურორო საბჭო იღებს გადაწყვეტილებას მთავარი პროკურორის მოადგილისათვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრების შესახებ.

12. დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრების შესახებ გადაწყვეტილების მიღებამდე მთავარი პროკურორი/მთავარი პროკურორის მოადგილე უფლებამოსილია საპროკურორო საბჭოს წინაშე წარდგეს ახსნა-განმარტებით და წარადგინოს მისი პოზიციის დამადასტურებელი ინფორმაცია.

13. საპროკურორო საბჭო დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრების შესახებ გადაწყვეტილებას იღებს ფარული კენჭისყრით, საბჭოს წევრთა სრული შემადგენლობის ორი მესამედის უმრავლესობით.

14. საპროკურორო საბჭო თავის უფლებამოსილებას მიკუთვნებულ საკითხებზე გამოსცემს განკარგულებას.

15. მთავარი პროკურორი უფლებამოსილია სათათბირო ხმის უფლებით დაესწროს საპროკურორო საბჭოს სხდომას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ამ კანონის 9² მუხლით დადგენილი წესით განიხილება თანამდებობიდან მისი ვადამდე გათავისუფლების ან მის მიერ დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის საკითხი.

16. საპროკურორო საბჭოს გააჩნია თავისი ვებგვერდი.

17. საპროკურორო საბჭოს საქმიანობის წესი განისაზღვრება დებულებით, რომელსაც ამტკიცებს იუსტიციის მინისტრი.